

gjælder ved at ordne den kriminelle Retspleie i Sandhed ikke blot om at værne om den personlige Frihed, at beskytte den uskyldigt Sigtede imod Dvergreb og Forurettelse; men det gjælder i endnu høiere Grad om at beskytte det hele borgerlige Samfund og at værne om Retsfikkerheden overhovedet, og skulde man ved en moden Dverveielse af dette vigtige Spørgsmaal komme til det Resultat, at Retsfikkerheden var udsat for nogen egentlig Fare ved denne nye Ordning af Forundersøgelsen, eller at der var nogen Rimelighed for, at Retsfikkerheden herved blev mindre end under den tidligere Ordning af Forholdet, da maatte det være en ligefrem Pligt for Thinget at forfaste dette Forslag og være betænkt paa en anden Ordning af dette Hovedpunkt i Sagen, og da navnlig have sin Opmærksomhed henvendt paa den fransktidste Procesmaade i saa Henseende. Men det er mig kjært at kunne udtale, at efter den Dverveielse, jeg hid til har kunnet skjænke dette vigtige Punkt — jeg erkjender, at der fordres en langt grundigere Dverveielse — kan jeg ikke indsee Andet, end atoven paa en høist tilfredsstillende Maade har løst sin Opgave i dette Hovedpunkt, ved paa den ene Side at hde den personlige Frihed al værdelig Beskyttelse ved at værne om den mulig uskyldigt Sigtede, og ved paa den anden Side at give Samfundet de fornødne Retsmidler ihænde til Retsfikkerhedens Haandhævelse, deels til Forbrydelsers Opdagelse i Almindelighed og deels til Tilveiebringelsen af Bewiismidler imod den Skyldige. Jeg anseer det ikke for usandsynligt, at en og anden praktisk Jurist kan paa Retsfikkerhedens Vegne være noget betænkelig ved Opgivelsen af det hidtil brugte Bewiismiddel i kriminelle Sager, nemlig ved det inkvisitoriske Forhør; men jeg skjønner ikke rettere, end at man maa være fuldkommen beroliget ved de Bestemmelser, der findes i §§ 74 og 92, hvorved man efter min Mening paa en særdeles heldig Maade har modificeret Principet efter den engelske Procesmaade, idet der efter disse Bestemmelser er givet Dommeren Afgang til, efterat han har afhørt Vidnerne, at forelægge ethvert enkelt Vidnes Forklaring for den Sigtede, efter at have erholdt andre Dplysninger enten fra den offentlige Anklager eller Politiet, at foreholde Betyd-

ningen af disse Data for den Sigtede, med Forespørgsel om han har Noget at bemærke, men ogsaa giver Dommeren Ret til at rette bestemte Spørgsmaal til den Sigtede angaaende Omstændigheder, der maae antages at være ham bekendte. Vel er det ikke Pligt for den Sigtede at svare paa disse Spørgsmaal, men efter den forandrede Retspleie vil Unbladelse af at svare ogsaa være et Svar, og navnlig vil det være et meget betydende Indicium for Nævningerne ved deres Dverveielse, naar de efter et Skjøn over samtlige Sagens Omstændigheder skulle besvare Spørgsmaalet: Skyldig eller Ikke-Skyldig. — Jeg skal endnu med Hensyn til dette Spørgsmaal henholde mig til Ytringerne af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amtssjette Valgkreds (H. Hage) om den Betydning, der i England lægges paa at kunne rette Spørgsmaal til den Sigtede og navnlig af den berømte Retslærde, som han citerede, og den Beskyttelse, der derved vises den uskyldigt Sigtede. — Ved det Hovedspørgsmaal, der foreligger Thinget til Dverveielse, nemlig om den Maade at ordne Forundersøgelsen paa, om den Maade at skaffe Bewiset tilveie for, at der er begaaet en Forbrydelse, og for at den Sigtede er skyldig, om denne Rettergangsmaade hder tilstrækkelig Retsfikkerhed, da veed jeg vel, at det væsentlig kommer an paa den nye Politioorganisation, thi jeg er enig i, hvad der er udtalt i Motiverne, at uden et virksomt Politii vil det borgerlige Samfund staae vaabenløst ligeoverfor Forbryderne. Men fordi vi endnu ikke have den nye Politioorganisation ordret ved Lov, derfor finder jeg ikke nogen Betænkelighed ved, at Thinget endelig erklærer sig over og endelig vedtager det foreliggende Lovudkast. Thi der er givet i Lovudkastet Principer baade for Politiets Virken, navnlig i de to Paragrafer, jeg citerede, og for Politiets Organisation i det Hele, og paa Grundlag af disse Principer er hele Materien behandlet, og derved ere vi satte tilstrækkelig ind i Forholdet til at kunne dømmes, om Retsfikkerheden derved i Forbindelse med den øvrige Ordning er tilstrækkelig betrygget. Naar Principerne for Politiets Virken og Organisation ere givne i det foreliggende Lovudkast, og naar Thinget vedtager